

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 648-ҳадис

* زَارَ رَجُلٌ أَحَا لَهُ فِي قَرْيَةٍ، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ مَلَكًا عَلَى مَدْرَجَتِهِ، فَقَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أَحَا لِي فِي الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَهُ عَلَيْكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْجُهَا؟ قَالَ لَا، إِلَّا أَنِّي أُحِبُّهُ فِي اللَّهِ، قَالَ فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ أَحَبُّكَ كَمَا أَحَبَّبْتَهُ.

(رواه الشيخان)

Бир киши қишлоқдаги биродарини зиёрат қилди. Аллоҳ таоло унинг йўлига бир кузатувчи фариштани қўйди. Фаришта: «Қаерга боряпсан?» деган эди, у: «Қишлоқдаги биродаримникига», деди. Кузатувчи фаришта: «Сенда унинг сақлаб турган моли борми?» деса, у: «Йўқ! Лекин мен уни Аллоҳ йўлида яхши кўраман», деди. Шунда фаришта: «Мен сенга юборилган Аллоҳнинг элчисиман. Сен уни қандай яхши кўрсанг, Аллоҳ ҳам сени шундай яхши кўради», деди.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

